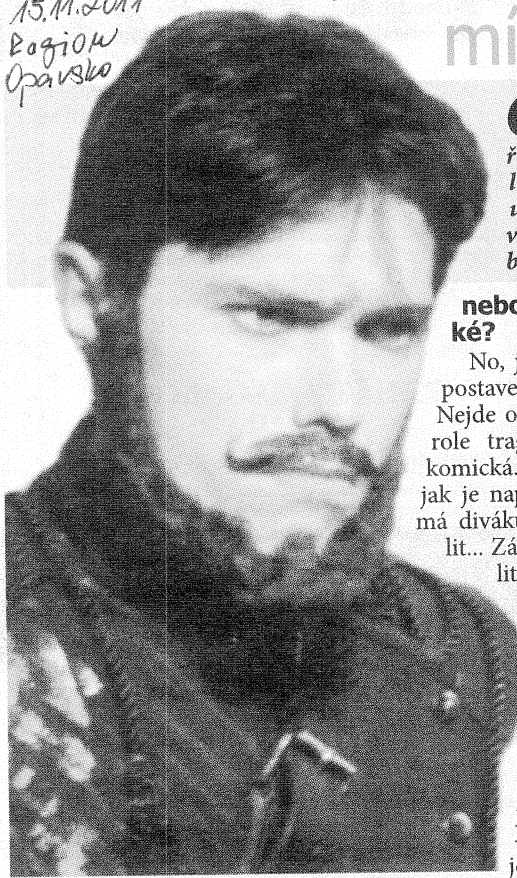

Krásných rolí je spousta,

míní herec Jakub Stránský

15.11.2011
Egziom
Opavsko

Opavské divadlo je živý organizmus. Organizmus plný lidí a talentů. Pěveckých, hudebních, tanečních i činoherních. K těm činoherním patří bezesporu Jakub Stránský. Před nedávnem obdržel cenu Opavská Thalie, cenu, která vznikla právě proto, aby podporovala mladé talentované umělce na domovské, opavské scéně. Tmavovlasému sympatíkovi Jakubovi Stránskému jsem kromě blahopřání k ceně položila také pár otázek. Řeč byla o herectví, sebereflexi, zodpovědnosti, bonsajích i otcovství...

nebo komic-ké?

No, já to takhle postavené nemám. Nejde o to, jestli je role tragická nebo komická. Jde o to, jak je napsaná, jestli má divákům co sdělit... Záleží na kvalitě textu, na režisérovi... Raději hraju složitější postavy, které se na jevišti vyvíjejí. A jsou-li, pak je jedno, jestli jsou komic-ké nebo dramatické.

Takový byl třeba Hugo Pludek v Havlově zahradní slavnosti, za kterého jste dostal cenu Opavská Thalie?

Ano. Hugo Pludek rozhodně byl a je taková postava. Nejdříve k smíchu a později z něj jde strach a hrůza. Ale cítil jsem se dobře v mnoha rolích, třeba v Hráčích, kde jsem měl roličku Glov mladší, nebo v Bouři, kde jsem hrál zajímavou postavu Kalibána.

Vrat'me se k ceně Opavská Thalie. Co pro vás znamená?

Rozhodně je to fajn, když člověk dostane ocenění za hereckou práci. Herectví je na rozdíl od jiných umění velmi pomíjivé. Po malíři zůstane obraz, po hudebním skladateli melodie, po sochaři socha, po spisovatelích knihy...

„Učit je těžké a zodpovědné“

ha... Herec, i když zahraje sebelíp, podá vynikající výkon, tak zůstane jen vzpomínka a možná fotka. A obojí časem vybledne. Člověk sám sebe na tom jevišti nevidí, pochybuje o svém výkonu..., takže potlesk je mu odevzou a také odměnou. Tudíž, když herec dostane nějakou cenu, je to pro něj hmatatelným důkazem, že svou práci dělá dobře. Nebo alespoň tak, že se na to dá koukat! (úsměv) Když to shrnu: ano, Opavská Thalie mě potěšila a ano, jsem rád, že jsem ji dostal

Učít na mě měl vliv (pozitivní i negativní) Zdeněk Černín. Jednak mě učil ve škole a pak byl také šéfem činohry a režisérem a pod jeho vedením jsem hrál v řadě inscenací. Jinak se asi s kolegy ovlivňujeme vzájemně (smích). Mám naštěstí opravdu dobré kolegy, rád hraji se všemi a klidně můžete napsat, že my činoherci jsme dobrá parta. (úsměv)

Je mezi opavskými kolegy někdo, kdo vás ovlivnil?

Učít na mě měl vliv (pozitivní i negativní) Zdeněk Černín. Jednak mě učil ve škole a pak byl také šéfem činohry a režisérem a pod jeho vedením jsem hrál v řadě inscenací. Jinak se asi s kolegy ovlivňujeme vzájemně (smích). Mám naštěstí opravdu dobré kolegy, rád hraji se všemi a klidně můžete napsat, že my činoherci jsme dobrá parta. (úsměv)

Je pravda, že jste kromě hraní začal také učit na opavské ZUŠ?

Učít na mě měl vliv (pozitivní i negativní) Zdeněk Černín. Jednak mě učil ve škole a pak byl také šéfem činohry a režisérem a pod jeho vedením jsem hrál v řadě inscenací. Jinak se asi s kolegy ovlivňujeme vzájemně (smích). Mám naštěstí opravdu dobré kolegy, rád hraji se všemi a klidně můžete napsat, že my činoherci jsme dobrá parta. (úsměv)

Ano, je tomu tak. Začal jsem vyučovat herectví na ZUŠ Václava Kálíka. Snažím se rozvíjet mladé talenty a předávat zkušenosti, které jsem zatím získal. Sám se při tom učím srozumitelně se vyjadřovat a formulovat myšlenky. Je to pro mne zajímavá práce, ale je také těžká a velmi zodpovědná. Člověk provází děti od pomyslných prvních hereckých krůčků a musí být p r i t o m

velmi, velmi opatrný, aby něco nepokazil...

Na koníčky vám asi moc času nezbyvá...

To tedy rozhodně ne. (smích) Ale jestli to chcete vědět, tak se pokouším pěstovat bonsaje. Zatím mi to moc nejde, za úspěch považuji, že už mi rostliny alespoň nezhynou... (úsměv) Odjakživa se mi líbilo modelářství, ale na rozdíl od svého otce, dědy a bratra nejsem na to dost zručný. Takže jsem je vždycky spíš obdivoval, než sám tvořil. Baví mě letní turistika s rodinou, až bude dcerka Nela větší, určitě s ní vyrazím pod stan. Kdysi mě bavilo lyžování, ale asi tak od osmnácti jsem na lyžích nestál. Ale mám je schované! (smích)

V Opavě žijete a hrajete deset let. Takže jste si už mohl na město udělat názor...

Určitě neřeknu nic nového, ale vím, že Opaváci to rádi slyší a mají pravdu. Opava je velmi pěkné město,

dobře se tady žije. Lidé, alespoň ti, se kterými se já potkávám, jsou milí a přátelští. Jediné, co mi tady chybí, jsou kopce... kopce, mezi kterými jsem vyrostl, ty tady nemáte. (úsměv)

Zmínil jste dceru Nelu. Ovlivnilo vás otcovství?

Určitě, jako snad každého. Zcela jistě se mi změnila priority. A je to úžasné pozorovat, jak Nelinka roste, jak se mění... A jestli se mě teď chcete zeptat, zda půjde v mých šlápěch, tak vás předejdu. Zatím nevím, i když obličeje teda umí dělat dobře! (smích). Ale těžko říct, zda bych byl rád, kdyby si zvolila takové nejisté povolání, jako je divadlo...

Milena Krístková
Foto: soukromý archiv

Jakub Stránský

Jakub Stránský se narodil 14. února 1976 v Teplicích. Absolvoval Lidovou konzervatoř v Ústí nad Labem, rok působil v Krušnohorském divadle v Teplicích. Po gymnáziu v Duchcově následovala Střední škola dramatických umění při Severomoravském divadle v Šumperku. Od roku 2001 je jeho domovskou scénou Slezské divadlo v Opavě. Ve své divadelní kariéře ztvárnil například Hamleta, Elfu Hořčičku (Sen noci svatojánské), Lenského (Evžen Oněgin), Andreje Prozorova (Tři sestry), Petra (Smutek sluší Elektře), Tristana (Tristan a Izolda), Demetria (Sen noci svatojánské), Števu (Její pastorkyňa), Robert Dudley, hraběte z Leicesteru (Marie Stuartovna), Hugo Pludka (Zahradní slavnost), Reného Skalského (Pytlákova schovanka). Opavští diváci jej v současnosti mohou vidět na scéně v rolích (Tonda v Muži moji ženy, Múnter v Pidimužovi). Jeho nejnovější rolí je Cyril, přítel Prince v dramatu Ivona, kněžna burgundská. Na zahájení letošního divadelní sezony mu byla udělena cena Opavská Thalie. Byl tak oceněn jeho výkon v hlavní roli Hugo Pludka ve hře Václava Havla Zahradní slavnost. Jeho divadelní aktivity jsou mnohostranné: jezdil s dětmi na divadelní tábory, spolurežiroval s kolegy Muže moji ženy. Od začátku letošního školního roku mu k práci v divadle přibyla také výuka herectví v ZUŠ Václava Kálíka v Opavě. Jakub Stránský je ženatý, s manželkou Darjou mají tříletou dceru Nelu.

U tak zajímavé profese se této otrepané otázce prostě nevyhneme. Tak tedy: kdy, jak a proč jste dospěl k rozhodnutí stát se hercem?

To jsou hned tři otázky na jednu a nevím, zda odpověď bude pro čtenáře uspokojivá. Jako dítě jsem chtěl být strojevedoucím – po tátovi. Později jsem se hlásil ke studiu zároveň na herectví a na filozofickou fakultu, obor angličtina a španělština. Jazyky mě totiž bavily a docela mi šly.

Ale herectví zvítězilo...

Ano, jinak bychom tady spolu asi nesešli a nepovídali si o divadle. (úsměv) Pokud to bude čtenáře zajímat, tak první umělecké zkušenosti jsem sbíral v amatérském divadle Stropník v Oseku, kde jsem hrál za scénou na kytaru, na kterou mě naučil drnkat táta jen tak u táboráku. Herecky jsem debutoval asi ve čtrnácti. Bylo to v amatérském představení Zavraždění svatě Celestiny, kuplířky z města Salamanky od Milana Calábka. Zato ve dvaceti jsem si už zahrál Hamleta. Skutečným „zlomem“ v mé kariéře ovšem byla role řeznického tovaryše Pavla v Maryše. Což byla první role v mém prvním angažmá v Šumperku.

Těch rolí od té doby bohatě přibýlo. Naštěstí pro nás, diváky. Prozrad'te, máte nějakou vysněnou roli, po které toužíte?

Věříte, že ani ne? Krásných rolí je spousta... Hamleta, po kterém mnozí mladí herci touží, jsem si už zahrál... Ne, vysněnou roli nemám. Po každé, když je znám dramaturgický plán na novou sezonu, přemýšlím, kterou roli asi dostanu. Moc mě mrzelo, že jsem si nemohl s kolegy zahrát v Komedii za oponou. Asi bych si to taky tak pěkně užíval jako oni... (úsměv)

Tak nám alespoň řekněte, které role hrajete raději. Dramatické